

POLIITTINEN LIDVALIADI

Siviili-insinöörien salissa tammikuun 24 p:nä pidetyssä kokouksessa sattui „Telegrafin”²³ (tammikuun 26 päivän numeron) tiedoittaman mukaan seuraava tapaus.

„Lavalle astuu V. V. Vodovozov ja muistuttaa kokoukselle Nemetin teatterissa tapahtuneesta välikohtauksesta. „Kysyin siellä, onko se totta, että Miljukov käy valitsijain selän takana neuvotteluja Stolypinin kanssa. Vastaukseksi kuului huutoja: „se on valhetta! parjausta!”, ja prof. Gredeskul vastasi, että Miljukov on rehellinen mies, johon puolue ehdottomasti luottaa. En epäile vähääkään Miljukovin henkilökohtaista rehellisyyttä, mutta noita neuvotteluja on käyty. Miljukovkaan ei sitä kiellä. Tänään „Retsh” lehdessä hän kirjoittaa keskustelleensa Stolypinin kanssa kansanvapauden puolueen laillistamisesta, minkä yhteydessä hänelle esitettiin ehdotuksia, joita ei voida hyväksyä. *Miljukov salaa kuitenkin sen, mitä ehdotuksia ne oikeastaan olivat. Jos ne ovat halpamaisia, niin ne pitää saattaa julkisuuteen, ne pitää koko kansan nähten naulita... häpeäpaaluun!*”

— Hajotan kokouksen! — ilmoittaa poliisikomisarius.

Yleisö rientää ovelle meluten ja viheltäen. Kokouksen järjestäjät syytävät Vodovozoville ankaria moitteita, ja komisarius lähettää lavan luo pari poliisikonstaapelia — kaiken varalta”.

Hra Vodovozov ei ollut ansainnut ankaria moitteita, vaan tunnustuksen siitä, että oli yrittänyt *paljastaa* Miljukovin ja Stolypinin väliset neuvottelut. Siitä voivat poliittista toimihenkilöä moittia vain joko *poroporvarit*, jotka eivät ymmärrä *kansalaisvelvollisuuksia*, tai henkilöt, jotka tahtovat *salata* kansalta kadettien vehkeilyn. Emme nyt oikein tiedä, kumpaanko näistä kategorioista kuuluivat sen kokouksen järjestäjät, jossa alustajana oli kadetti Nabokov.

Kysymyksellä Miljukovin ja Stolypinin välisistä neuvotteluista on äärettömän suuri merkitys. Ne, jotka ovat taipuvaisia suhtautumaan välinpitämättömästi tähän

kysymykseen, viittaamaan sille kintaalla ja sanomaan sitä merkityksettömäksi pikku skandaaliksi, ovat tuhannesti väärässä. Joka *pelkää* skandaalia, se ei käsitä, että hänen kansalaisvelvollisuutenaan on paljastaa *poliittiset lidvaliadiit*.

Ja Miljukovin neuvottelut Stolypinin kanssa ovat nimenomaan osanen poliittista lidvaliadia, jossa rikoslain nojalla rangaistavan rahanhimon ja puijauksen asemesta olemme tekemisissä *poliittisesti epärehellisen ja rikollisen* kaupanhieronnan kanssa, jota harjoittaa puolue, mikä väärinkäyttää yleviä sanoja „kansan vapaus”.

Olemme jo maininneet „Trud” lehdessä²⁴, että Miljukov *salaa kansalta*, mitkä olivat Stolypinin „ehdot”. Hän salaa myös sen, oliko hänellä yksi audienssi vai useampia ja milloin ne olivat. Hän salaa senkin, kutsuiko Stolypin hänet luokseen vai pyysikö Miljukov audienssia. Hän salaa vihdoin myös sen, oliko kadettien Pietarin komiteassa ja Keskuskomiteassa tehty tämän johdosta päätöksiä ja lähetettiinkö keskukselta tiedoituksia provinssiin.

On helppo huomata, että näistä tiedoista riippuu kadettien zubatovilaisuuden täydellinen arviointi. Kansalta *salataan* vain *rumia* asioita. Hra Vodovozov sanoo oikein, että ne *täytyy saattaa julkisuuteen*. Ja hra Vodovozov on *velvollinen* jatkamaan paljastuksiaan, jos hän tahtoo, että poliittiset velvollisuutensa tuntevat kansalaiset pitäisivät häntä rehellisenä ja johdonmukaisena, järkähtämättömänä poliitikkona eikä sensaatiota tavoittelevana sanomalehtimiespahasena. Kun kysymyksessä on *halpamaisuus* koko kansaa koskevilla asioilla, niin kansalaisen *velvollisuus* on *pakoittaa* peittelijät puhumaan.

Ken tietää *jotain* noista halpamaisuuksista ja tahtoo täyttää kansalaisvelvollisuutensa, hänen pitää *pakoittaa* Miljukovit haastamaan itsensä oikeuteen parjauksesta ja *oikeudessa* paljastaa kadetti johtaja, joka kansan selän takana, kansan ja vanhan järjestelmän välisen vaalitaistelun ollessa kuumimmillaan, juoksee takaportaiden kautta vanhan järjestelmän johtomiehen luona!

Asetamme hra Miljukoville ja kadetti puolueelle avoimet kysymykset:

1. Milloin Miljukov kävi audienssilla tai milloin nimenomaan Miljukov (*ja hänen ystävänsä?*) kävi audiensseilla hra Stolypinin luona?

2. Kutsuiko Stolypin Miljukovin luokseen? Ja eikö Miljukov tällöin *tiennyt jotain* niistä „halpamaisista” (hra Vodovozovin sanojen mukaan) ehdoista, joista Stolypin halusi keskustella Miljukovin kanssa?

3. Milloin nimenomaan pidettiin kadettien Pietarin komitean ja Keskuskomitean (tai molempien komiteoiden yhteinen) istunto Stolypinin *ehdotusten* johdosta? Eikö siellä päätetty ottaa *joitakin askeleita* näiden ehdotusten hyväksymissuuntaan? Eikö siitä kirjoitettu *jotakin* provinssiin?

4. Missä yhteydessä Miljukovin käynti Stolypinin puheilla ja yleensä näiden miesten *eräät lähestymisyrietykset* ovat siihen käyttäytymistapaan, joka oli ominaista kadettien esiintymiselle tammikuun 18 päivänä yhdessä pikkuporvarillisen blokin kanssa pidetyssä „konferenssissa”?

Palaamme vielä — ja luultavasti montakin kertaa — paljastuksiin, jotka koskevat kadetin käyntiä „audienssilla” mustasotnialaisen luona. Me vielä todistamme kaikkien kaukana syrjässä olevan henkilön saatavissa olevien asiakirjojen perusteella, että nimenomaan nämä kadettien ja mustasotnialaisten neuvottelut ovat olleet *syynä* siihen, että *epäonnistui* „vasemmistolaisten” ja kadettien yhteinen blokki, jota monet ovat halunneet ja jota vastaan me olemme aina taistelleet.

Mutta toistaiseksi sanomme:

Tietäkööt hra Miljukov ja kadettipuolue sen, että *ei yksistään* Vodovozov, vaan vielä monen monet muutkin tekevät kaiken voitavansa *tämän poliittisen lidvaliadin paljastamiseksi!*

„Zrenije” № 2,
helmikuun 4 pnä 1907

Julkaistaan „Zrenije” lehden
tekstin mukaan